

3 av Æsops fabler som er med konserten *Helt fabelaktig!*

### **Vinden og solen**

Vinden og solen kunne ikke bli enige om hvem av de to som var den sterkeste. Siden de ikke kunne bli enige, ville de prøve kreftene i en kappestrid.

"Ser du den vandreren nede på veien?" spurte vinden. "Den av oss som klarer å få av ham klærne, er den sterkeste! Er du enig?"

"Det er i orden," svarte solen. "Du prøver først!"

Vinden begynte å blåse av alle krefter. Stormsnyer jaget over himmelen, og trær ble felt.

Løvet virvlet av sted, grener og kvister knakk. Etter som vinden blåste stadig sterkere, knappet mannen bare frakken tettere omkring seg, og holdt den fast med hendene.

Så var det solens tur. Den tittet frem bak en av skyene. Den kalde luften ble snart varm, og vandreren så opp, nokså forundret over det raske omslaget i været. Solen steg stadig høyere, og solstrålene varmet mer og mer. Ved middagstid orket ikke mannen varmen; han kastet av seg den tykke frakken, og la seg i skyggen for å hvile.

"Jeg tenker det beviser hvem som er den sterkeste av oss!" sa solen, men vinden hadde jo alt gått og lagt seg.

*En kan vinne ved å kjempe med lempe*

### **Fjellet som skulle føde**

Det var et stort fjell som plutselig begynte å skjelve og riste. Det kom folk fra fjernt og nær for å se hva som skulle hende.

"Jeg tror fjellet skal føde en stor elv!" sa den ene.

"Jeg tror heller det blir en stor drage!" sa en annen.

"Jeg tror det vil komme en gud ut fra klippene," sa den tredje.

Til slutt ble spenningen utløst; det åpnet seg en liten sprekk i fjellsiden, og ut av fjellet kom det - en mus!

### **Løven og eselet**

En løve og et esel ble enige om å jakte sammen. De jaget snart en flokk med villgeiter inn i en hule. Da la de planer om å fange dem. Eselet skulle gå inn i hulen og jage ut geitene, mens løven skulle stå ved inngangen og fange byttet. Planen fungerte godt. Eselet bråkte og ståket noe forferdelig inn i hulen. Den sparket og herjet av all sin makt, så geitene rømte ut i panikk. I åpningen av hulen ble de offer for løven. Eselet kom stolt ut av hulen. "Der skremte jeg dem godt, hva?" sa eselet. "Ja," svarte løven. "Om jeg ikke hadde visst at du var et esel, kunne jeg ha blitt skremt og løpt min vei, jeg også."